

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9C/128/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614213657
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6614213657.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Evou Triznovou v právnej veci žalobcu: I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXX/XX, XXX XX M., zastúpený: Consilior Iuris s.r.o. advokátska kancelária, Miletičova 23, 821 09 Bratislava proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, v konaní o náhradu škody 22.405,44 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu proti žalovanému o zaplatenie 22.405,44 Eur s príslušenstvom **z a m i e t a.**

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na Okresnom súde Lučenec dňa 22.08.2014 žalobu o náhradu škody vo výške 22.405,44 Eur. Uviedol, že podal dňa 20.12.2013 na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci - uznesením o vznesení obvinenia zo dňa 23.10.2009, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Lučenec, Okresný dopravný inšpektorát Lučenec sp. zn. ČVS: ORP-156/DI-LC-2009. Obvinenie bolo vznesené pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písmeno d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od 13.05.2009 do 08.06.2009 ako žiadateľ o vodičské oprávnenie v autoškole IO. vykonal počas prípravy na získanie vodičského preukazu praktické jazdy na osobných motorových vozidlách v Lučenci a v okolí, pričom tohto konania sa mal dopustiť napriek tomu, že rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Poltár sp. zn. OPR-45/DI-SK-P-2008 zo dňa 19.03.2008 mal byť uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písmeno b), h) zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 5.000,- Sk, ako aj zákaz vedenia motorových vozidiel na dobu 24 mesiacov. Následne dňa 10.11.2010 podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Lučenci na žalobcu obžalobu podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku na Okresný súd Lučenec za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písmeno d) Trestného poriadku. V čase vznesenia obvinenia, ale ani v čase podania obžaloby nebolo rozhodnutie o priestupku sp. zn. OPR-45/DI-SK-P-2008 právoplatné. Podľa oznámenia OR PZ v Lučenci, Okresný dopravný inšpektorát Poltár zo dňa 03.10.2011 bolo priestupkové konanie zastavené, pretože dňa 07.03.2010 zanikla zodpovednosť za priestupok v zmysle § 76 ods. 1 písmeno f) zákona č. 372/90 Zb. Trestné konanie vedené Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 2T/259/2010 bolo skončené rozsudkom č.k. 2T/259/2010-44 zo dňa 01.03.2011, ktorým bol podľa § 285 písmeno f) Trestného poriadku pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona spod obžaloby oslobodený, pretože prokurátor na hlavnom pojednávaní dňa 01.03.2011 ustúpil spod obžaloby podľa § 239 ods. 2 Trestného poriadku. Štát za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, ktoré skončilo právoplatným oslobodzujúcim rozsudkom súdu, je povinný nahradiť škodu poškodeného, ktorá bola spôsobená uznesením o vznesení obvinenia. Vznikla mu škoda tým,

že v trestnom konaní bol zastúpený advokátom, pričom trovy obhajoby vyčíslil sumou 1.458,52 Eur a náklady vynaložené v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody mu vznikli vo výške 946,92 Eur. Titulom nemajetkovej ujmy si uplatňuje sumu vo výške 20.000,- Eur. Nezákonne vedeným trestným stíhaním, ktoré trvalo od 23.10.2009 do 01.03.2011 mu vznikla nemateriálna ujma, pretože nemohol viesť plnohodnotný život mladého človeka, cítil sa okolím odcudzovaný. Znevážená bola jeho povesť a dobré meno, ktoré sú dôležité pri vstupe mladého človeka na prahu dospelosti do života.

Na pojednávaní dňa 26.06.2015 súd pripustil zmenu petitu - rozšírenie žaloby o príslušenstvo náhrady škody - úroky z omeškania vo výške 8,25 % zo sumy 1.458,52 Eur počnúc od 24.12.2013 do zaplatenia.

Zástupca žalovaného Generálna prokuratúra Slovenskej republiky žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Nie sú oprávnení konať vo veci za štát, pretože nie sú splnené základné hmotnoprávne predpoklady na postup podľa § 4 ods. 1 písmeno f) zákona č. 514/2003 Z.z.. Dôvodné je, aby súd pokračoval v konaní s Ministerstvom spravodlivosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.. Titul náhrady škody - uznesenie o vznesení obvinenia je účinné a vykonateľné už jeho vydaním bez ohľadu na to, kedy ho prokurátor obdrží, preto prokurátor nielen že sa na jeho vydaní nepodieľa, ale jeho účinkom nemôže v tomto štádiu rovnako ako súd zabrániť a už vôbec nie škodu spôsobiť. Úvaha o zodpovednosti je preto absurdná. Úvaha o tom, že podanie obžaloby zakladá príslušnosť prokuratúry nemá oporu v zákone, v opačnom prípade by musela byť akceptovaná tiež úvaha o zodpovednosti súdu vo všetkých prípadoch, keď súd po preskúmaní a predbežnom prejednaní obžaloby nariadil hlavné pojednávanie (teda uznal a potvrdil zákonnosť prípravného konania - § 238 ods. 1 Tr.por.), ako aj vo všetkých prípadoch, keď súd v súdnom konaní rozhodol, hoci neprávoplatne, o uznaní viny a uložení trestu, pretože rozhodujúce je súdne konanie a dôkazy v ňom vykonané. Žaloba nie je akceptovateľná ani vecne, bez ohľadu na to, ktorý štátny orgán štát zastupuje. Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno v danom prípade automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Súdne konanie ustálilo skutkový a právny stav veci. Žalobca nepreukázal vecnú škodu, ale ani nemajetkovú ujmu, takže je dôvodné žalobu aj z týchto dôvodov zamietnuť.

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky doručilo súdu písomné vyjadrenie, z ktorého vyplýva, že nie je oprávnené konať v mene štátu v tejto právnej veci. Žalobca uvádza, že škoda mu bola spôsobená v dôsledku nezákonného rozhodnutia, konkrétne uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia Okresného riaditeľstva PZ, Okresný dopravný inšpektorát Lučenec sp. zn. ČVS: ORP-156/DI-LC-2009. Podľa § 6 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. „Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa“. Žalobca si riadny opravný prostriedok v podobe sťažnosti proti vyššie uvedenému uzneseniu nepodal. Bez podanej sťažnosti si nemôže uplatňovať akúkoľvek náhradu škody súvisiacu s nezákonným rozhodnutím.

Dokazovanie súd vykonal výsluchom účastníkov konania, svedkyne, prečítaním žaloby, písomného vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti SR, písomného vyjadrenia Slovenskej republiky zast. Generálnou prokuratúrou SR, pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/259/2010, spisu Okresného riaditeľstva PZ, Okresný dopravný inšpektorát Lučenec sp. zn. ČVS: ORP-156/DI-LC-2009, sp. zn. ČVS: ORP-45/DI-SK-P-2008, spisu sp. zn. 3T/141/2009, spisu sp. zn. 9C/47/2013, prečítaním Žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, na základe čoho bol zistený nasledovný skutkový stav.

Z pripojeného spisu sp. zn. ORP-45/DI-SK-P-2008 bolo preukázané, že dňa 19.03.2008 pod sp. zn. ORP-45/DI-SK-P-2008 Okresný dopravný inšpektorát Poltár spísal zápisnicu z ústneho pojednávania o priestupku, o ktorom konal Okresný dopravný inšpektorát Poltár, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Lučenec ako správny orgán. Na ústne pojednávanie sa dostavil mladistvý I. B., nar. XX.XX.XXXX a zákonná zástupkyňa K. B.. Priestupku sa mal žalobca dopustiť tým, že dňa 07.03.2008 o 21.55 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky OPEL ASTRA evidenčné číslo PT156AC po miestnej komunikácii za obcou Kalinovo v smere do časti Petrovec, kde bol zastavený policajtom Obvodného oddelenia PZ, ktorý zistil, že vedie osobné motorové vozidlo i napriek tomu, že nevlastní príslušné vodičské oprávnenie. Podrobil sa vyšetreniu na zistenie alkoholu dychovou skúškou prístrojom ALCO TEST - 7410, e.č. ARJJ-0551, ktorým bola nameraná hodnota 0,72 Mg/l miligramov etanolu na liter

vydychovaného vzduchu v čase o 21,59 hod.. Žalobcovi bola uložená pokuta vo výške 5.000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. V čase prejednávania priestupku bol žalobca mladistvý. Zo zápisnice o prejednaní priestupku bolo preukázané, že text zápisnice, podľa ktorej žalobca ani jeho matka nežiadajú doručenie rozhodnutia, nie je nimi podpísaný.

Okresný dopravný inšpektorát Poltár, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci rozhodnutím zo dňa 03.10.2011 spisová značka ORP-45/DI-SK-P-2008 zastavil konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky - § 22 ods. 1 písmeno b), h) Zákona o priestupkoch účinného v čase spáchania, zo spáchania ktorého bol obvinený I. B., nar. XX.XX.XXXX. V odôvodnení sa konštatuje, že pri ukladaní sankcie bolo porušené ustanovenie § 19 ods. 3 zákona č. 372/1990, podľa ktorého horná hranica pokuty sa u mladistvých znižuje na polovicu; nesmie byť pritom vyššia ako 4.000,- Sk a v blokovom konaní nesmie byť vyššia ako 500,- Sk. Pretože dňa 03.10.2011 rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť a dňa 07.03.2010 zanikla zodpovednosť za priestupok v zmysle § 76 ods. 1 písmeno f) Zákona o priestupkoch, bolo rozhodnuté tak, že konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky voči I. B. bolo zastavené.

Ministerstvo vnútra podaním zo dňa 12.10.2012 SLV-PS-932/2012 žiadal Okresný dopravný inšpektorát v Poltári, Kanadská 229, Poltár o zaslanie stanoviska a celého spisu, ktorý sa týka I. B., na ktoré podanie odpovedal Okresný dopravný inšpektorát Poltár listom zo dňa 02.11.2012 tak, že predchádzajúci vedúci kpt. Bc. X. U., ktorý rozhodoval v uvedenej veci, nedodrжал zákonný postup priestupkového konania, pretože I. B. bol v čase prejednávania priestupku mladistvý a podľa § 74 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. ak je obvineným z priestupku mladistvý, upovedomí správny orgán o nariadenom ústnom pojednávaní, aj zákonného zástupcu mladistvého a orgán starostlivosti o dieťa; im sa tiež oznamuje rozhodnutie o priestupku. V tomto prípade nebol o nariadenom ústnom pojednávaní upovedomený zákonný zástupca mladistvého, ani orgán starostlivosti o dieťa a nebolo im ani oznámené rozhodnutie o priestupku. Rozhodnutie o priestupku nebolo doručené zákonným zástupcom, ani Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec. Keďže v uvedenom priestupkovom konaní bol obvinený mladistvý, podľa § 81 ods. zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, v jeho prospech sa môže odvolať aj jeho zákonný zástupca a orgán starostlivosti o dieťa, ktorým však rozhodnutie nebolo doručené, čím im neboli poskytnuté procesné práva. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť a dňa 07.03.2010 zanikla zodpovednosť za priestupok, v zmysle § 76 ods. 1 písmeno f) Zákona o priestupkoch, bolo konanie zastavené.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/47/2013 bolo preukázané, že rozsudkom zo dňa 12.12.2013 č.k. 9C/47/2013-83 bol žalovaný - Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky zaviazaný zaplatiť žalobcovi náhradu škody vo výške 2.089,11 Eur a vo zvyšku po výšku 19.000,- Eur súd žalobu žalobcu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.03.2014. Žalobca bol v čase prejednávania priestupku maloletý, pričom orgán, ktorý rozhodoval o priestupku nepostupoval v súlade s platnou a účinnou právnou úpravou, takže jeho rozhodnutie o priestupku bolo nezákonné.

Z pripojeného spisu Okresného riaditeľstva PZ, Okresný dopravný inšpektorát Lučenec sp. zn. ČVS: ORP-156/DI-LC-2009 bolo preukázané, že uznesením zo dňa 23.10.2009 začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie proti žalobcovi I. B. za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písmeno d) Trestného zákona. Uznesenie obsahuje poučenie o tom, že proti uzneseniu, ktoré sa týka vznesenia obvinenia je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať do troch dní od oznámenia poverenému príslušníkovi PZ, ktorý ho vydal. Žalobca prevzal uznesenie zo dňa 23.10.2009 dňa 02.11.2010, čo potvrdil vlastnoručným podpisom na doručenke. Na pojednávaní v tejto právnej veci potvrdil pravosť svojho podpisu. V čase, keď uznesenie prevzal, bol žalobca plnoletý.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/259/2010 bolo preukázané, že prokurátor podal obžalobu na tunajší súd dňa 11.11.2010. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 2T/259/2010-44 zo dňa 01.03.2011 bolo preukázané, že žalobca bol na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.03.2011 oslobodený, nakoľko prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil spod obžaloby podľa § 239 ods. 2 Tr. por. Obžaloba bola podaná na tom skutkovom základe, že od 13.05.2009 do 08.06.2009 ako žiadateľ o vodičské oprávnenie v autoškole C.. U. Y.B. vykonal počas prípravy na získanie vodičského preukazu praktické jazdy na osobných motorových vozidlách v Lučenci a v okolí, pričom tohto konania sa mal

dopustiť napriek tomu, že rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Poltár sp. zn. OPR-45/DI-SK-P-2008 zo dňa 19.03.2008 mal byť uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písmeno b), h) zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 5.000,- Sk, ako aj zákaz vedenia motorových vozidiel na dobu 24 mesiacov.

Žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, ktorá postúpila vec Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré vrátilo vec na vybavenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Žalobca I. B. vypovedal tak, že sťažnosť proti uzneseniu, ktorým bolo vznesené obvinenie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia nepodal. Uznesenie mu bolo doručené do vlastných rúk. Nezákonným rozhodnutím policajného orgánu, nesprávnym výkonom štátnej moci sa cíti byť poškodený, pretože v mieste bydliska bola poškodená jeho povesť. Vznikla mu vecná škoda tým, že zaplatil trovy obhajoby v konaní 2T/259/2010. V tom čase pracoval v Anglicku. Musel sa vrátiť na Slovensko, nezískal v stanovenom čase vodičské oprávnenie. Ťaživo znášal úkony polície, ktorým sa musel podrobiť. Trestné stíhanie negatívne ovplyvnilo jeho povesť v mieste bydliska.

Svedkyňa K. B. - matka žalobcu vypovedala tak, že celá rodina ťažko znášala správanie príslušníkov PZ v Poltári voči žalobcovi. Trestné stíhanie voči nemu bolo nezákonné. Syn pracoval v cudzine, musel sa vrátiť na Slovensko. Tým, že nezískal v stanovenom čase vodičské oprávnenie, nenašiel si primeranú prácu. Nezákonný a neprofesionálny prístup polície mal negatívny vplyv na psychiku syna.

Zákon č. 514/2003 Z.z. v ustanovení § 3 určuje rozsah zodpovednosti štátu, za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci tak, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú: a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona 514/2003 z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy, 3) a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

- f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,
- g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,
- h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
- i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
- j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
- k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
- l) Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,
- m) orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa § 4 ods. 2 zákona 514/2003 z.z. ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa § 4 ods. 3 zákona 514/2003 z.z. ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval na zistený skutkový stav.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Ministerstvo spravodlivosti SR bolo toho názoru, že za štát by mala konať Generálna prokuratúra SR. Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 07.04.2014 oznámila žalobcovi, že trvá na svojom pôvodnom stanovisku, že nie sú príslušným orgánom, ktorý by mal za štát konať.

Súd skúmal vecnú legitímáciu účastníkov konania, ktorou sa rozumie hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci, pričom žalobca je aktívne legitimovaný na podanie žaloby o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Pasívna legitímácia účastníka konania - Slovenskej republiky je nespochybniteľná. Posúdenie, ktorý orgán je príslušný konať v mene štátu, má však len procesný význam, z hľadiska predmetu sporu. Otázka, ktorý orgán štátu vzhľadom na obsah a povahu daného sporu má v mene žalovaného konať, nie je otázkou pasívnej legitímácie žalovaného. Kto má zastupovať štát, musí vyriešiť súd. Súd sa postavil na to stanovisko, že za žalovaného má konať Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Prokurátor podal dňa 11.11.2010 obžalobu sp. zn. 3Pv/812/09-12. Rozsudkom Okresného súdu v Lučenci č.k. 2T/259/2010-44 bol žalobca oslobodený spod obžaloby, nakoľko prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2 Trestného poriadku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01.03.2011.

Škoda žalobcovi vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci - uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 23.10.2009 ČVS: ORP-156/DI-LC-2009 Okresného riaditeľstva Policajného zboru Lučenec, Okresný dopravný inšpektorát Lučenec. Z pripojeného spisu ČVS: ORP-156/DI-LC-2009 bolo preukázané, že uznesenie zo dňa 23.10.2009 bolo doručované žalobcovi poštou ako doporučená zásielka do vlastných rúk. Na doručenke dňa 02.11.2010 žalobca podpísal prevzatie zásielky. Na pojednávaní v tejto právnej veci žalobca vypovedal tak, že podpis na doručenke je jeho vlastnoručným podpisom a sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia nepodal. Zástupca žalobcu poukázal na tú skutočnosť, že v čase keď bolo voči I. B. vznesené obvinenie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písmeno d) Trestného zákona žalobcu nezastupovali.

V zmysle § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov nárok na náhradu škody spôsobenej protiprávnym rozhodnutím podľa § 6 ods. 2 zákona možno uplatniť za splnenia troch základných podmienok: protiprávnosť rozhodnutia, právoplatnosť rozhodnutia a vyčerpanie všetkých opravných prostriedkov. Zodpovednosť žalovaného by bola daná iba v prípade, ak by žalobca využil všetky riadne opravné prostriedky na dosiahnutie nápravy.

Žalobca proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 23.10.2009 riadny opravný prostriedok - sťažnosť nepodal.

Zákonodarca v ustanovení vety druhej § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov len všeobecne definoval prípady výnimky zo splnenia povinnosti podania riadneho opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu v prípadoch hodných osobitného zreteľa. Vo všeobecnosti možno ustáliť, že by sa malo jednať o prípady, keď podanie riadneho opravného prostriedku bolo spôsobené skutkovým alebo právnym stavom, ktorý vylučoval alebo znemožňoval jeho podanie. Malo by sa jednať o okolnosti na strane žalobcu (napríklad náhla nevyhnutná hospitalizácia v zdravotníckom zariadení, prípadne iné závažné ochorenie, ktoré by mu znemožňovalo pohyb, obmedzenie alebo strata procesnej spôsobilosti), alebo na strane orgánu, ktorý nezákonné rozhodnutie vydal (nesprávne poučenie o možnosti podania opravného prostriedku).

Žalobca v čase, keď mu bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia nebol hospitalizovaný v nemocnici, netrpel závažným ochorením, v podaní sťažnosti proti uzneseniu mu nebránila žiadna objektívna prekážka. Za takú nemožno považovať skutočnosť, že v čase, keď prebral uznesenie do vlastných rúk, neuzavrel splnomocnenie so žiadnym advokátom. Dôvody hodné osobitného zreteľa neboli zistené ani na strane orgánu, ktorý uznesenie vydal. Poverený príslušník policajného zboru žalobcu riadne poučil písomne, keď uviedol, že proti uzneseniu o vznesení obvinenia je prípustná sťažnosť, ktorú môže podať do troch dní od oznámenia poverenému príslušníkovi policajného zboru. Bez podanej sťažnosti ak neboli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa nemožno žalobcovi priznať náhradu škody súvisiacu s nezákonným rozhodnutím podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., v znení neskorších predpisov.

Z týchto dôvodov súd žalobu žalobcu proti žalovanému zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaný mal v konaní úspech, avšak trovy konania si voči žalobcovi neuplatňoval, preto súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.